

Nr 913

Av herr Börjesson i Glömminge m. fl., i anledning av Kungl. Maj:ts proposition nr 130, angående reseersättning åt församlingspräster m. m.

I propositionen nr 130 framlägges förslag till ändrade grunder för reseersättning åt församlingspräster. Längre resor skall betecknas som tjänsteresor och ersättas i huvudsak enligt bestämmelserna i allmänna resereglementet.

Enligt de riktlinjer, som lämnas i propositionen till ledning för domkapitlens prövning av ersättningsanspråk för tjänsteresa, skall ersättning utgå för resor som präst företar till mantalsskrivningsförrättning, för val av biskop, kyrkomötesombud eller prästerlig ledamot i domkapitel och vid kallelse till sammanträde med biskop eller domkapitel för handläggning av visst ärende. Däremot skall enligt departementschefen reseersättning för tjänsteresa inte utgå vid resa för att meddela själavård åt församlingsbo, som intagits på sjukhus eller ålderdomshem, fångvårdsanstalt eller motsvarande inrättning inom annat pastorat, såvida inte särskilt medgivande lämnats av domkapitlet. Resor till sammankomster med kontraktets präster eller organisationer av olika slag skall enligt propositionen inte anses som tjänsteresor. Vidare förordar departementschefen en strängare bedömning när det gäller ersättningsanspråk för resor för att assistera vid prästvigning, kyrkoherdeinstallation och invigningsförrättningar av olika slag.

Det måste emellertid finnas skäl för en generösare bedömning i fråga om ersättningen för tjänsteresor. Resor för förrättning på ålderdomshem, sjukhus, fångvårdsanstalter etc. utanför det egna pastoratet bör sålunda anses ersättningsberättigade utan särskilt förhandsmedgivande av domkapitlet. Det är ju t. ex. en vanligt förekommande företeelse, att kommunens ålderdomshem ligger utanför det egna pastoratet. Vidare bör resor till kontraktskonvent, organisations sammankomster i samband med tjänsten och kyrkoherdeinstallationer och liknande vara generellt berättigade till reseersättning enligt allmänna resereglementet. Avgörande för ersättningsbedömningen bör över huvud taget vara i vilken mån resan avser att gagna arbetet i pastoratet. De mera generösa bestämmelser som här förordats skulle gagna detta syfte. Missbruk synes inte behöva befaras med de möjligheter, som domkapitlet har till tillsyn över reseverksamheten.

Med stöd av vad ovan anförts hemställes,

att riksdagen vid behandlingen av propositionen nr 130

mätte godtaga i motionen förordade riktlinjer för bedömning av ersättningsanspråk för församlingsprästers tjänsteresor.

Stockholm den 26 april 1963

Fritz Börjesson

Eric Nelander

Jöns Nilsson

i Glömminge

i Båstekille